

Digues-me, Jesús...

Per GloriaA el dt., 30/01/2024 - 00:00

Digues-me, Jesús, el teu nom veritable
perquè jo t'abasti d'una vegada i per sempre:
m'ho has de dir tu, cor a cor.
No he de buscar-te, Tu em busques,
Tu, el que sempre estàs venint.
No estàs lluny, més Tu en mi que jo mateix,
i m'has fet un amb tu.
Tu tan gran i tan amb mi,
tan Déu i tan humà:
jo al teu davant, tot admiració i sorpresa
i, alhora, tan a casa i en família.
Tu, la meva alegria, el meu desig sense descans,
la meva ferida més íntima, el meu destí inevitable i desitjat,
la meva meta i fonament; el meu premi i el meu perdó,
la meva veritat; la vida per qui viu
i el meu camí, la meva fe i la meva confiança;
la meva força, la meva roca, el meu refugi i la meva defensa;
la meva veritat també, la clau de la meva història;
Tu, el meu ofici i la meva tasca,
la meva única norma i la meva llei,
l'aire que respiro;
l'única referència del que soc i faig;
la llum amb la que els meus ulls veuen el món i la seva grandesa;
el cor amb el qual estimo el món i la seva misèria;
l'esperança per la qual lluito per al món i els meus germans.

Digues-me, per fi, el teu nom desitjat;
perquè repeteixo mil noms i mai és de el tot el teu.
Digues-me el teu nom veritable, ser del meu ésser,
digues-m'ho Tu, perquè l'hi digui a tothom,
doncs els cal als qui pateixen, i als vençuts,
als sols, als que no poden més ni veuen una sortida,
als aclaparats de suportar la càrrega del viure,
als oprimits pels que creixen sobre ells;
als distrets o als orgullosos,
que ni tan sols saben que et necessiten
i s'estan morint de si mateixos;
als que es moren de ganes i busquen i no saben què;
als que senten la mort al cor mateix de la vida
i demanen prodigis, demostracions, sense acceptar ser estimats;
als que t'arraconen com una peça de museu
o com il·lustre personatge històric;
als que et redueixen a una idea.

Digues-me, Jesús, el teu nom, qui ets,
i que ens canviï i ens faci el món en pau i vivible,
perquè sols no podem aconseguir-ho.
O fes-me a mi mateix, si Tu vols,
el teu nom, repetit, viu; la teva imatge,
la teva presència aquí i ara en Tu i amb Tu.

Vicente Marqués, sj